

ל' תשס"ב

בשבח התורה

(רעיון.....מוצש"ק, כ"ט תשרי תשס"א)

שתי ברכות התורה מסביב לקרה"ת בציבור יש בהן רעיונות נשגבים. נראה לי שאחד מהם הוא כדלקמן:

בברכה ראשונה, אנו מברכים "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו תורתו", דהיינו שבחירת עם ישראל היא לשם התורה שהוא ית' נתן לנו. בקריאתנו את התורה ברבים, הננו מקיימים ומאשרים שהיא ניתנה לנו.

אחרי הקריאה, אנו מברכים, "אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו". כלומר: התורה שניתנה לנו היא תורת אמת, ושנית: אחרי שקיבלנו את התורה הזאת, אנו מודעים לזה שהיא חובקת בתוכה חיי עולם (וכמ"ש הגר"ח מוולוז'ין, שע"י התורה אנו נהנים עכשיו מחיי עולם, שהמושג של חיי עולם אינו מה ששמור לעתיד לבוא, אלא חיים נצחיים שאנו יכולים להשיג עכשיו עלי אדמות), ועוד יותר: אנו מודים שהתורה הזאת על כל חיי העולם הכרוכים בה היא לא רק מתנה חד-פעמית בלבד, אלא שהיא יותר מנתינה—"אשר נתן לנו" אלא גם "נטע בתוכנו", שיש בכוחה להאדיר חיינו מכאן ולהבא, כשם שנטיעה יש בכוחה להגדיל פרות לעתיד...